

Μάιος 2012
έτος 38ο
άρ. φύλ. 642

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Άθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έκδηλώσεις Μαΐου

Στις Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, β΄ όρ., Πλ. Όμονοίας, κατά τόν μήνα Μάιο θα πραγματοποιηθούν οι παρακάτω εκδηλώσεις:

- **Σάββατο 12 Μαΐου** και ώρα **6:00μμ**, με την ευκαιρία της έορτής της Σαμαρείτιδος θα μιλήση ό ύπεύθυνος τών Έπαλξεων Β. Τσούπρας, με θέμα: «Ό άληθινός Θεός: γνωστός ή άγνωστος;»
- **Σάββατο 19 Μαΐου** και ώρα **6:00μμ** εκδήλωση μνήμης για την γενοκτονία τών Ποντίων, με όμιλία της εκπαιδευτικού Σοφίας Μπερκή.
- **Σάββατο 26 Μαΐου** και ώρα **6:30μμ** εκδήλωση μνήμης για την Άλωση της Βασιλεύουσας, με θρήνους και σχετικά παραδοσιακά άσματα, πού θα άποδώση ή χορωδία Έπαλξεις και με όμιλία του θεολόγου Γεωργίου Τσούπρα.

Οί δραστηριότητες συνεχίζονται

Στήν αίθουσα τών Έπαλξεων, Ζήνωνος 3, β΄ όροφο, πλ. Όμονοίας γίνονται: Κάθε **Σάββατο** και ώρα **6:00** μαθήματα παραδοσιακών χορών, στις **7:00 μ.μ.** σύντομη όμιλία και συζήτηση επί διαφόρων θεμάτων και στις 8:00 μ.μ. μουσική και πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακή** και ώρα **5:00 μ.μ.** πρόγραμμα για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Καθημερινώς παρέχονται δωρεάν μαθήματα αρχαίων έλληνικών, ξένων γλωσσών, ηλεκτρονικών ύπολογιστών, μουσικής και παραδοσιακών χορών. Επίσης, διοργανώνονται πολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις καθώς και μορφωτικές εκδρομές, όπως ή Προσκυνηματική Έκδρομή από 2-4 Ιουνίου.

Πληροφορίες: Ορθόδοξη Εφημερίδα «Έπαλξεις», τηλ: 210 5230948, 6936 901606.

Οί Έπαλξεις του Αιγάλεω

Οί όμιλίες και οί λοιπές δραστηριότητες τών Έπαλξεων Αιγάλεω συνεχίζονται κανονικώς στή νέα αίθουσά των, Αναγεννήσεως 19 (πλησίον Αγ. Σπυριδώνος), με κεντρική όμιλία και Τερά Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ και ώρα 7:30 μ.μ.

Πληροφορίες στο τηλ: **210 59 82573**.

Η χαμένη μας άθωότητα

υπό Κ. Γανωτή, φιολόγου-συγγραφέως

Αυτό πού προκαλει όδυνηρή έκπληξη στόν σύγχρονο κόσμο είναι ή άποτυχία όλων τών ιστορικών επιτυχιών και κατορθωμάτων να άναπαύσουν τόν σύγχρονο άνθρωπο, να τόν άπαλλάξουν από την κατάθλιψη, την άνεξήγητη λογικά κατάθλιψη, πού όμως αυξάνει παράλληλα με την πρόοδο και την ευημερία. Γι΄ αυτό, ό σύγχρονος άνθρωπος δεν φοβάται να άνεβαίνει στο διάστημα, δεν φοβάται να μεταμορφώνει την φύση με έργα κολοσσιαία και θαυμαστά, φοβάται όμως τις μεταπτώσεις των συναισθημάτων του, φοβάται την άποτυχία του στις ανθρώπινες σχέσεις, πού τόν άπειλεί. Τό γενικό μαρτύριο όλων τών ανθρώπων της έποχής μας είναι ή ανασφάλεια.

Αυτό πού λυμαίνεται την ασφάλεια του ανθρώπου – ποιός θα τό φανταζόταν– είναι ή έλευθερία. Με την έλευθερία του ό άνθρωπος μπορεί να διαλέξει τό καλό αλλά και τό κακό, με την έλευθερία του ό άλλος άνθρωπος μπορεί να σέ ώφελήσει αλλά και να σέ βλάψει, τέλος με την έλευθερία ό Θεός σέ παίρνει απ΄ αυτήν την ζωή, σέ σκεπάζει από κινδύνους αλλά και σέ έγκαταλείπει σ΄ αυτούς. Κι εγώ ό άνθρωπος, πού αγαπώ την έλευθερία μου, μισώ και φοβούμαι την έλευθερία όλων τών άλλων. Και στην προσπάθειά μου να δαμάσω την έλευθερία των άλλων ανθρώπων διαπράττω τά εγκλήματα, τις κατακτήσεις, τη τυραννία των λαών με τά ολοκληρωτικά καθεστώτα κ.ά. Την έλευθερία του Θεού την πολεμώ με τό σβήσιμο της μνήμης του από τόν νοΰ μου, μέσο γελοίο βέβαια αλλά μοναδικό. Έτσι στις ανθρώπινες σχέσεις προσπαθώ να

Συνέχεια στή σελ. 2

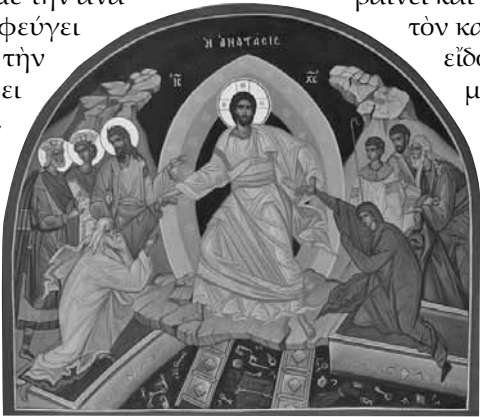
Χριστός Άνέστη και ζωή πολιτεύεται

Χριστός Άνέστη, αγαπητοί μας άναγνώστες. Χριστός Άνέστη και τότε και τώρα και πάντοτε. Χριστός Άνέστη, ειρήνη, άνάσταση, δύναμη και αιώνια ζωή χαρισάμενος. Γι΄ αυτό, ό Ι. Χρυσόστομος στόν Κατηχητικό του Λόγο κραυγάζει έκτός άλλων και «Άνέστη Χριστός και ζωή πολιτεύεται».

Πράγματι, με την Άνάσταση του Κυρίου ή ανθρώπινη ζωή αποκτā νόημα, άνανεώνεται με την άναστημένη πνοή του Θεανθρώπου, φεύγει από την άπομόνωση, βγαίνει από την σκληρή φυλακή του εγώ της, βιώνει κατά τό δυνατόν την έν Χριστώ ζωή, συμβιώνει με ειρήνη, δικαιοσύνη και άγάπη με τις άλλες ανθρώπινες ζωές, παύει να ΄ναι άτομο ή κομμάτι μάζας, γίνεται άνω ίσταμένη όντότητα, άνω θρώσκουσα ύπαρξη, άλλήλων μέλος. Έτσι, κοινωνικοποιείται έν Χριστώ και μετ΄ άλλήλων πολιτεύεται και συμπολιτεύεται.

Η Άνάσταση, λοιπόν, του Κυρίου έπανακαθιστā την ανθρώπινη ζωή στην αρχική της σταυρική της κατάσταση, της δίνει μάλιστα την δυνατότητα να γίνη φαισφόρα και λάμπουσα άναστημένη όντότητα. Να παίρνει φώς από τόν άναστημένο Χριστό, να βιώνη ή ίδια αυτό τό φώς και να τό μεταλαμπαδεΰη γύρω της, βοηθώντας στο φωτισμό και άλλων.

Η έν Χριστώ ανθρώπινη ζωή πολιτεύεται πλέον όπως ένα ύγιες κύτταρο του οργανισμού μας, πού παίρνει από

τά προηγούμενα κύτταρα ζωτικές τροφές, θρέφεται τό ίδιο και τις μεταβιβάζει στα έπόμενά του κύτταρα. Όλοι ξέρουμε ότι, έν κάποια στιγμή ένα κύτταρο δεν μεταβιβάζει ζωτικές τροφές στα έπόμενα κύτταρα αλλά τις κρατάει για τόν έαυτό του, τότε τό κύτταρο αυτό γίνεται όγκος. Έάν μάλιστα τρώη τά γύρω του κύτταρα, τότε γίνεται κακοήθης όγκος, δηλαδή καρκίνος. Αυτό ακριβώς συμβαίνει και μέσ΄ στην κοινωνία των ανθρώπων με τόν καπιταλισμό, τόν ιμπεριαλισμό και κάθε είδους φιλαργυρία, πού είναι τά καρκινώματα της κοινωνίας.

Αυτά ακριβώς τά καρκινώματα, την δουλεία, την ταπείνωση των γυναικών, τόν έξευτελιμό των παιδιών, την λιμοκτονία των σκλάβων και των δουλοπαροίκων και κάθε άλλη μορφή έκμεταλλεύσεως καταργεί ή Άνάσταση του Κυρίου και χαρίζει την νέα έν ειρήνη και δικαιοσύνη πολιτευομένη ζωή, πού, άντι να αρπάζει, χαρίζει, άντι να παίρνει, δίνει, άντι να έκμεταλλεύεται, προσφέρει, άντι να σκοτώνει, θυσιάζεται, άντι να φοβάται, τολμā και άντι να άπογοητεύεται, έλπίζει και μάλιστα έλπίζει μετά βεβαιότητας.

Έτσι, οί διώκτες γίνονται άπόστολοι, οί πόρνες ιεραπόστολοι, οί μάγοι καταλυτές της μαγείας, οί δεσπότες άδελφοί, οί δούλοι ελεύθεροι και τά παιδιά προσωπικές όντότητες. Θα ήταν πράγματι χαρά Θεού έν ή ζωή όλων

Συνέχεια στή σελ. 2

Οί έκλογές και μεις

Για μία ακόμη φορά ή χώρα μας οδηγείται σέ βουλευτικές έκλογές στις 6 Μαΐου, πού είναι ή Κυριακή του Παραλύτου. Στην περίοδο όμως πού γίνονται, οί συνθήκες και τό σύστημα με τό όποιο γίνονται, ή καθυστέρηση της άναγγελίας των, οί μέρες άργιών πού συνέπεσαν και όλη ή συμπεριφορά των ύποψηφίων και των κομμάτων τους δεν δημιουργούν αισιοδοξία ότι θα προκύψει κάτι τό συνταρακτικό και τό ώφέλιμο απ΄ αυτές. Όχι βεβαίως ότι σέ προηγούμενες έκλογές προέκυπτε κάτι τό καλό, αλλά σέ τέτοια κατάσταση πού βρίσκεται ή χώρα μας έπρεπε να ύπήρχαν οί προϋποθέσεις για κάτι καλύτερο.

Η πανσπερμία όμως των κομμάτων, ή άσυνεννοησία των και οί άνταγωνισμοί των δεν προοιωνίζουν κάτι τέτοιο. Η Ε.Χ.Ε (Ελληνική Χριστιανοκοινωνική Ένωση), ως γνωστόν, προσπάθησε ιδιαίτερα κατά τό τελευταίο χρονικό διάστημα να πείση τις δημοκρατικές πατριωτικές κι

νήσεις για κάποια συνεννόηση και συνεργασία. Ένδεικτική είναι ή παρακάτω τελευταία πρόταση για έκλογική σύμπραξη.

«Αγαπητοί φίλοι,
Έν συνέχεια του ψηφίσματος της 17ης Μαρτίου περι συνεργασίας και κοινής δράσεως και έν όψει των προσεχών βουλευτικών έκλογών κάνομε **έπείγουσα έκκληση προς τις δημοκρατικές πατριωτικές πολιτικές κινήσεις** και τις παρακαλούμε να έρθουν σέ άμεση έπαφή μεταξύ των και, άφου διαπιστώσουν κάποια γενική σύγκλιση απόψεων και προγραμμάτων, να **προχωρήσουν στην δημιουργία ένιαίου πολιτικού φορέως προς κοινή συμμετοχή στις προσεχείς έκλογές** για την έπίτευξη κάποιου θετικού αποτελέσματος και προς καλύτερη προ-

Συνέχεια στή σελ. 2

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

(συνέχεια από τό προηγούμενο)

Στο προηγούμενο άρθρο αναφέραμε τις αντικειμενικές δυσκολίες κατά την επιτέλεση του ιεραποστολικού έργου. Σ΄ αυτό θα ασχοληθούμε με τις δυσκολίες ημών των ιδιών. Μια μεγάλη δυσκολία είναι η συντήρηση των Επισκοπών, των Ναών, των ιδρυμάτων.

Η Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην Αφρική βασίζεται στις δωρεές και τις προσφορές των Ορθοδόξων Χριστιανών. Εμείς δεν έχουμε ούτε την οικονομική δυνατότητα ούτε την πείρα, για να δημιουργήσουμε επιχειρήσεις, οι οποίες θα αποφέρουν έσοδα στις ιεραποστολές. Ειδικά στο Μπουρούντι, που είναι μία χώρα με το μέγεθος της Πελοποννήσου και διαβιούν 10.000.000, δεν ύπάρχει ούτε σπιθαμή γης, για να δημιουργήσεις έστω και μία

Συνέχεια στή σελ. 3

Υπόμνημα

Προς τόν Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών & πάσης Ελλάδος κ.κ. Γερώνυμον

Μακαριώτατε,
Έκφράζοντες υίκως τά σέβη ήμών θέτομεν ύμιν ύπ΄ όψιν τά κάτωθι θέματα και αιτούμεθα την ύμετέραν πατρικήν άνταπόκρισιν.

α) Παρά την ύμετέραν πολυετή συνετήν σιωπήν ήναγκάσθητε προσφάτως έκ των πραγμάτων να έκφράσητε αγανάκτησιν διά την κοινωνικήν και οικονομικήν άσάθειαν του τόπου, ως και παράπονον διά την δυσμενή στάσιν της πολιτικής άρχης προς τά έκκλησιαστικά ζητήματα και δη την παρεμπόδισιν αξιοποιήσεως της έκκλησιαστικής περιουσίας επ΄ ώφελεία του λαού.

Έπειδή ή στάσις αύτη των έν Έλλάδι πολιτικών προ-

Συνέχεια στή σελ. 2

Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ζωὴ πολιτεύεται

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

τῶν ἀνθρώπων ἀκολουθοῦσε αὐτὴν τὴν ἐν Χριστῷ πολιτεία, μετὰ τοῦ Θεοῦ δηλαδὴ καὶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἔνωσι καὶ συμπόρευση. Οἱ ἄνθρωποι, ὅμως, τοῦ σκότους, ποὺ μισοῦν τὸ φῶς «ἵνα μὴ ἐλεγχθῶσι αὐτῶν τὰ ἔργα», φοβούμενοι τὴν ἀπώλεια τῆς ἐγκληματικῆς των δυναστείας καὶ τῆς πλεονεκτικῆς των αἰσχροκέρδειας, βάλθηκαν νὰ ἐξαλείψουν ἀπ’ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς τὸ γεγονός ἀλλὰ καὶ τοὺς μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως.

Τὸ Εὐαγγέλιο μᾶς τὸ λέει καθαρὰ ὅτι τὸ ἐβραϊκὸ κατεστημένο πλήρωσε ἀδρὰ τοὺς φύλακες τοῦ Ἁγίου Τάφου, γιὰ νὰ διαδώσουν «ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων» (Ματθ. ΚΗ, 14). Ἐπειδὴ, ὅμως, ἡ φήμη αὐτὴ, παρὰ τὴν μεγάλη διάδοσή της ἀκόμη καὶ μέχρι σήμερα, δὲν μπόρεσε νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τοὺς αὐτόπτες μάρτυρες τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ τὴν βίωση τῆς ὀλοφώτεινης παρουσίας, τὸ ἐβραϊκὸ κατεστημένο, συνειπικουρούμενο ἀργότερα καὶ ἀπὸ τὴν ρωμαϊκὴ κοσμοκρατορία, ἐπεχείρησε μὲ τοὺς ἄγριους καὶ ἐγκληματικούς διωγμούς νὰ ἐξαφανίσῃ τοὺς αὐτόπτες μάρτυρες καὶ τοὺς μαθητές των.

Ἐπειδὴ, πάλι, τὸ σατανικὸ αὐτὸ ἐγγεῖρημα δὲν μπόρεσε νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν σταυροαναστάσιμῃ ζωὴ καὶ πολιτεία τῶν πραγματικῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, τὰ σκοτεινὰ ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα ἐπενόησαν νέες μεθόδους. Νὰ νοθεύσουν τὴν ὀρθόδοξη πίστι τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία τῶν μελῶν της. Καὶ τίς μὲν αἰρέσεις κατώρθωσαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὰ συγγράμματα καὶ τὴν δράση των νὰ τίς ἀντιμετωπίσουν νικηφόρα καὶ μὲ τὸ ἅγιο παράδειγμα των νὰ βοηθήσουν στὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ καλλιέργεια τῶν πιστῶν. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ τὸ ἀντίχριστο καὶ ἀπάνθρωπο κατεστημένο κατῴρθωσε νὰ ἐπιφέρῃ τρομερὰ πλῆγματα κατὰ τῶν χριστιανικῶν λαῶν ἦταν στὸ θέμα τῆς πολιτείας των.

Μὴν ξεχνάμε ὅτι οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ζοῦσαν πάντοτε μέσα σὲ σκληροὺς πολλὰς φορὲς ἀπάνθρωπους κοσμικοὺς νόμους. Ἡ προσπάθεια τοῦ Μ. Κωνσταντίνου πρὸς ἐκχριστιανισμὸ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς αὐτοκρατορίας (κατάργηση τῆς δουλείας, ἐφαρμογὴ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος, Κυριακὴ ἀργία, σεβασμὸς τῶν παιδιῶν) δὲν ἀκολουθήθηκε ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους του καὶ ἐπομένως οἱ χριστιανικοὶ λαοί, ἄλλοι στὴν τουρκοκρατία, ἄλλοι στοὺς ὑποκριτὲς τσάρους, ἄλλοι στοὺς φράγκους δυνάστες καὶ ἄλλοι στοὺς ἀγγλοσάξωνες ἐκμεταλλευτὲς, πάθαιναν συχνὰ σύγχυση καὶ συνεχῶς προσάρμοζαν τὴν ζωὴ καὶ πολιτεία τους πρὸς τὰ ἐκάστοτε κοσμικὰ νόμιμα καὶ ὄχι πρὸς τὴν ἐνάρετῃ ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ πολιτεία.

Αὐτὸ, δυστυχῶς, ἐπικρατεῖ καὶ στὴν χώρα μας, στὴν ὁποία ἀπὸ τὸ 1833 ὅλη ἡ κοινωνικὴ, οικονομικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ μας διέπεται ἀπὸ ξενότροπες καὶ πολλὰς φορὲς ἀντιχριστιανικὲς νομοθεσίες, πρακτικὲς καὶ ἰδεολογίες. Καθαρὸ παράδειγμα εἶναι τὰ πολιτικά μας κόμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὅλα παραρτήματα ξένων πολιτικῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ρευμάτων.

Ὁ δὲ ὀρθόδοξος Ἕλληνικὸς λαός, ζῶντας μέσα στὴν νεφελώδη σύγχυσή του, διχάζεται καὶ κομματιάζεται, μὴν ξέροντας ποῖό ἀπ’ ὅλα αὐτὰ τὰ κόμματα κάθε φορὰ νὰ ἐπιλέξῃ, ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἑλληνορθόδοξὴ ἀγαπητικὴ καὶ κοινοτικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία καὶ νὰ ἐκλέξῃ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα του πιστοὺς, τίμιους, δίκαιους καὶ ἱκανοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν ἐκπροσωπήσουν καὶ νὰ τοῦ λύσουν τὰ προβλήματά του.

Ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες. Ἀφοῦ ὁ Χριστὸς μας ἀνέστη καὶ μὲ τὸ ἅγιό Του φῶς μᾶς φανερώνει τὴν ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία ποὺ πρέπει νὰ βιώσουμε, γιὰ νὰ ἔχομε πρόοδο καὶ σωτηρία, κι ἀφοῦ τὰ παραδείγματα τῶν πρώτων Χριστιανῶν, τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς ἀγωνιστῶν Χριστιανῶν μᾶς φανερώνουν καθαρώτατα ὅτι πράγματι ἡ ἐνάρετῃ, δίκαιη, δημοκρατικὴ καὶ κοινοτικὴ καὶ ἀγαπητικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία φέρνει πρόοδο καὶ σωτηρία, ὀφείλομε, ἐὰν θέλομε τὸ καλὸ τὸ δικό μας καὶ τῶν παιδιῶν μας, νὰ ἐγκαταλείψομε κάθε κομματικὴ καὶ ὀργανωσιακὴ ἐξάρτηση, κάθε μαροφιλόδοξη ἀτομοκρατικὴ ἐπιδίωξη καὶ νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν σταυροαναστάσιμῃ ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ πολιτεία, ποὺ ἀναγεννᾷ, στηρίζει καὶ σώζει τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο κι ὡς κοινωνία.

Ἔτσι, μὲ προσωπικὴ ἀναγέννηση καὶ ὁμαδικὴ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἀλληλοστήριξη καὶ τὰ προσωπικά μας καὶ οἰκογενειακὰ προβλήματα εὐκολώτερα θὰ ἀντιμετωπίσουμε καὶ στὴν κοινωνικὴ καλλιέργεια καὶ πρόδο θὰ συμβάλλομε. Χριστὸς Ἀνέστη, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἄς ζήσουμε λοιπὸν κι ἐμεῖς κι ἄς πολιτευτοῦμε ἐν Χριστῷ καὶ μετ’ ἀλλήλων, γιὰ νὰ ᾗχομε βέβαιη ἐλπίδα, δύναμη καὶ αἰώνια ζωὴ μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ μετ’ ἀλλήλων.

Β. Τσοῦπρας

Ἵπόμνημα
Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἱερώνυμον

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ἐρχεται ἐκ τῆς ἀπουσίας ἐν αὐτοῖς τῶν ἑλληνοορθόδοξων δημοκρατικῶν καὶ κοινοτικῶν παραδόσεων, θερμὴν ὑποβάλλομεν παράκλησιν, ὅπως μεριμνήσητε μετὰ συνέσεως καὶ παροτρύνητε ἄνδρας πιστοὺς, τίμιους, ἱκανοὺς καὶ ἐνθέους, ἵνα ἀσχοληθῶσι μὲ τὰ τῆς πολιτικῆς ἐπ’ ὠφελείᾳ τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ πρὸς σωτηρίαν ὅλων.

β) Πληροφορηθέντες ὅτι ἐστάλη παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δριμυτάτῃ ἀπανταχοῦσα κατὰ τῶν ἐκφραζόντων ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὸν οἰκουμενισμόν, θερμὴν πάλιν ὑποβάλλομεν παράκλησιν, ὅπως τὸ ὅλον θέμα ἐξεταστῇ μὲ τὴν πρέπουσαν περισκεψιν, ὥστε καὶ ὁ διάλογος τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὰ ἑτερόδοξα καὶ ἀλλόδοξα συστήματα διε-

ξάγηται λυσιτελῶς καὶ οἱ ἐν τῇ Δύσει συνάνθρωποι δυνηθῶσι νὰ εὕρωσι τὴν ἀλήθειαν τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀπαλλαγῶσι ἀπὸ τὸ φεουδαρχικὸν ἀντιλαϊκὸν καὶ ἀντικοινωνικὸν κράτος τοῦ παπισμοῦ, ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ἀτομοκρατικὸν καὶ ἀντιορθόδοξον ἀγγλοσαξωνικὸν προετε-σταντικὸν θηρίον. Ἀλλωστε, ἄλλον εἶναι ἡ οἰκουμενικότης τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἄλλο ὁ συγκρητικὸς οἰκουμενισμός.

Εὐελπιστοῦντες εἰς τὴν ὑμετέραν ἀνταπόκρισιν, διατελοῦμε μετὰ σεβασμοῦ.

Διὰ τὰς Ἐπάλξεις
Β. Τσοῦπρας

ΥΓ. Ἐκοινοποιήθη πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἑλληνας κληρικοὺς.

Ἡ χαμένη μας ἀθωότητα

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

παίρνω ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὅσο μπορῶ περισσότερα καὶ νὰ δίνω ὅσο γίνεται λιγότερα. Ὑποκρίνομαι κι ἐξαπατῶ, γιὰ νὰ κερδίσω περισσότερα, συσσωρεύω καὶ κρύβω ἀγαθὰ, ἀγωνιῶ γιὰ τὴν μοίρα καὶ γίνομαι προληπτικός, γεμάτος φόβους καὶ ὑποψίες.

Ἄν μαζέψομε ὅλα αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀνασφαλοῦς ἀνθρώπου, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι ὅλα μαζί ἀποτελοῦν τὴν ἀπώλεια τῆς ἀθωότη-τας. Χάνομε τὴν ἀναντικατάστατῃ παιδικὴ μας ἀθωότη-τα, τὸν κύριο παράγοντα τοῦ συναισθήματος τῆς εὐτυ-χίας. Καὶ ὅταν μέσα στὴν κόλαση αὐτῆς τῆς ζωῆς ἀναζητήσομε κάποια αἴσθησι τῆς εὐτυχίας, πάντοτε ἀναπο-λοῦμε τὴν παιδικὴ μας εὐτυχία. Γι’ αὐτὴν τὴν εὐτυχία μί-λησε καὶ ὁ Χριστὸς μας, ὅταν εἶπε πῶς, ἂν δὲν γίνετε σὰν ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ, δὲν ἔχετε θέσι στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Σ’ ἕνα ἀπόσπασμα τοῦ Γιάννη Ρίτσου ἀπὸ τὸ ἐμβατήριο τοῦ Ὁκεανοῦ διαβάζομε.

Ποιὸς θὰ μᾶς δώσει τώρα
τὰ ξενιτεμένα πλοῖα
φορτωμένα μὲ αὐγὲς καὶ περιστέρια
μὲ παιδικὰ χαμόγελα καὶ δάκρυα;
Ποιὸς θὰ μᾶς φέρει πίσω
τὴν μεγάλη συνοδεία τῶν ἄστρων,

ποὺ νανάγησε στὰ φωτισμένα μάτια μας;
Κύριε, Κύριε, φέρε μου πάλι
τὸ οὐρανὶ φόρεμα τῆς προσευχῆς,
φέρε μου τὴν καρδιά,
ποὺ ἀγνοεῖ τὴ βροχὴ
κι ἀνθίζει χελιδόνια
φέρε μου τίς ἀποδημίες καὶ τίς ἐπιστροφές
νὰ δυνηθῶ νὰ κλάψω
γιὰ τὸ τραῦμα μιᾶς πυγολαμπίδας
νὰ δυνηθῶ νὰ ἁμαρτήσω
καὶ νὰ μετανοήσω,
ὅταν ἡ καμπάνα τοῦ νησιοῦ μας
θὰ σημαίνει πάνω ἀπ’ τὴν θάλασσα
τὴ λευκὴ ἀθωότητα τῆς Κυριακῆς
τὴ χαμένη μας ἀγνοία
τὴ χαμένη μας ὑγεία.

Εἶναι πραγματικὰ τραγωδία νὰ σκέφτομαι πῶς, γιὰ νὰ γευτῶ μία σταγόνα εὐτυχίας, πρέπει νὰ ξαναβρεθῶ μὲ τὴν οὐτοπία τῆς φαντασίας μου στὴν ἡλικία τοῦ ἀδύ-ναμου κι ἐξαρτημένου ἀπὸ τοὺς ἄλλους παιδιοῦ. Κι ὅταν ὑπάρχει μιὰ τέτοια εὐτυχία, ποὺ τὴν γέυνονται ὅλα τὰ πλά-σματα, ποὺ γεννιοῦνται στὴ γῇ, γιατί, γιατί νὰ τὴν χάσω, γιατί νὰ τὴν χάνουν ὅλοι;

Οἱ ἐκλογὲς καὶ μεῖς

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ώθηση τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν θεμάτων τῆς χώ-ρας μας.

Ὁ ἐνιαῖος αὐτὸς φορέας μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν μορφή κατ’ ἀρχὰς μιᾶς ἀπλῆς συμπράξεως, μὲ ἐπωνυμία ποὺ νὰ περιέχει σὲ τρεῖς τὸ πολὺ λέξεις τοὺς τίτλους τῶν ἐπι-μέρους κινήσεων καὶ μὲ συλλογικὴ ἡγεσία –διατηρουμέ-νης τῆς ἐσωτερικῆς των ἀυτονομίας– καί, ἐὰν ἡ συνερ-γασία αὐτὴ εὐδοκίμησῃ, δύναται ἡ νέα ἐπωνυμία νὰ κα-ταστῇ μόνιμη μὲ αἰρετὴ νέα διοίκησι.

Ἐὰν ἐπιτευχθῇ ἐγκαίρως ἡ συνεργασία αὐτὴ ἢ καὶ ἐνό-τητα τῶν συγγενῶν πολιτικῶν κινήσεων, στὴν διακριτικὴ των εὐχέρεια εἶναι **νὰ προχωρήσουν καὶ σὲ ἐκλογικὴ συνεργασία μὲ ἄλλα ἀντιμνημονιακὰ κόμματα**, προ-κειμένου τὰ δύο-τρία μνημονιακὰ κόμματα νὰ μὴν πετύ-χουν αὐτοδύναμη πλειοψηφία στὴ νέα βουλή, γιατί, ἐὰν τὰ μνημονιακὰ κόμματα πάρουν καὶ τὰ τρία μαζί πάνω ἀπὸ 40-45%, τότε συνεργαζόμενα μεταξύ των, ὅπως καὶ τώρα, θὰ σχηματίσουν πάλι φιλομνημονιακὴ κυβέρνη-ση πρὸς συνέχισι τῆς δουλοπρεποῦς ἀντικοινωνικῆς καὶ ἀντεθνικῆς των τακτικῆς.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους **οἱ συγγενεῖς πολιτικὲς ἀντιμνημονιακὲς πολιτικὲς κινήσεις**, ὅπως ἡ Χ.Δ., ἡ Ε.Χ.Ε., ἡ ΔΗ.Π.Ε., ἡ «ΚΟΙΝΩΝΙΑ», ἡ Δ.Α. κ. ἄ., ὀφείλουν νὰ προβοῦν **στὴν δημιουργία συνεργατικοῦ φορέως** πρὸς ἐπιτέλεσι τοῦ κοινοῦ σκοποῦ, ποὺ εἶναι **ἡ ἀνα-τροπὴ τῶν σχεδίων τῶν ξένων κέντρων ἀποφάσεων καὶ τῶν ντόπιων ὀργάνων των καὶ προπαντὸς ἡ πρό-οδος καὶ ἡ σωτηρία τῆς χώρας**. Μπροστὰ στὸν μεγάλο αὐτὸ σκοπὸ κάθε μικρότητα καὶ τυχὸν φιλοδοξία πρέπει νὰ παραμερισθῇ.»

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ πολιτικοὶ μας, παρὰ τίς διακη-ρύξεις των, δὲν βάζουν τὸ ἐθνικὸ καὶ τὸ κοινὸ συμφέρον πάνω ἀπὸ τὸ κόμμα των καὶ τὸ ἀτομὸ των, ὥστε νὰ συ-μπράξουν γιὰ κάτι καλὸ. Ἔτσι, θὰ ξαναβγοῦν πάλι τὰ ἴδια πρόσωπα μὲ τίς ἴδιες ἰδέες καὶ μὲ τὴν ἴδια ἀντιλαϊκὴ συμπεριφορὰ. Μέσα λοιπὸν σ’ αὐτὴν τὴν χαώδη κατὰ-στασι οἱ ἀγωνιζόμενοι Χριστιανοὶ δὲν μπορέσαμε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη νὰ ὁμονοήσουμε καὶ νὰ συνεργαστοῦμε γιὰ κάτι καλύτερο. Δυστυχῶς ὅσοι τονίζουν τὴν ἐθνικοφρο-σύνη των λησμονοῦν ὅτι ἡ πεμπτοусία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἦταν ἡ δημοκρατία καὶ ἡ κοινωνικότητα. Ἐπομένως ὅσοι δὲν τίς τηροῦν, ἀντιφάσκουν πρὸς τὸν ἑαυτὸ των. Τὸ ἴδιο ὅμως ἀντιφάσκουν καὶ οἱ ἀριστεροί, οἱ ὁποῖοι καυχῶνται ὅτι ἀγωνίζονται γιὰ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα, χωρὶς νὰ ἀκο-λουθοῦν τίς ἑλληνοορθόδοξες παραδόσεις τοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα πολλὰς φορὲς τίς μάχονται.

Ἄρα, ἀμέσως μετὰ τίς ἐκλογὲς ὅσοι πονᾶμε αὐτὸν τὸν τόπο καὶ πιστεύομε στὶς ἑλληνοορθόδοξες παραδόσεις, σεβόμαστε τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ περιβάλλον καὶ θέλομε νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὸν Ἑλληνισμό, τὴν δημοκρατικὴ διακυβέρνησι, τὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα ὀφείλομε νὰ συνέλθωμε καὶ μὲ πνεῦμα ἐνότητος νὰ δημιουργήσομε ἕνα νέο κοινὸ πολιτικὸ φορέα, ὥστε στὴν ἀρχὴ μὲν νὰ ἀσκή τεκμηριωμένο ἔλεγχο κατὰ τῶν κυβερνητικῶν παρεκτροπῶν καὶ στὴν συνέχεια νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ συμμετάσχη στὶς μεταπροσεχεῖς ἐκλογὲς μὲ ἀξιοπιστία καὶ καλὲς προοπτικές. Ἔτσι καὶ μόνον ἔτσι θὰ ἀνορθωθῇ ἡ παράλυτῃ οἰκονομία μας καὶ θὰ ἐξυγιανθῇ ἡ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς χώρας.

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

φάρμα. Η γη είναι πανάκριβη: ένα στρέμμα μπορεί να κοστίσει μέχρι και 300.000\$. Πού θα βρεθούν αυτά τα χρήματα; Για το λόγο αυτό, χρειάζεται να μετακινούμαστε τακτικά και να ζητούμε βοήθεια, γινόμαστε ζητιάνοι Επίσκοποι. Θάρρος μας και στήριγμά μας είναι κυρίως οι Ιεραποστολικοί Σύλλογοι και οι Ορθόδοξοι Έλληνες, οι οποίοι μας στηρίζουν και μας βοηθάνε όσο μπορούν, χωρίς όμως και αυτοί να έχουν την δυνατότητα να καλύψουν όλες μας τις ανάγκες.

Η Ορθοδοξία στην Αφρική μεγαλώνει και μαζί της μεγαλώνουν και οι ανάγκες για Ναούς, Σχολεία, Ιατρεία, κατηχητές, συνεργάτες, ιερείς. Θέλουμε μία δυναμική παρουσία της Ορθοδοξίας στην Αφρική, αυτό όμως ,για να πραγματοποιηθεί, χρειάζεται άνεση οικονομική που εμείς δεν έχουμε. Δημιουργούμε Ορθόδοξους πυρήνες, με δυσκολίες αποκτούμε οικόπεδα για ανέγερση Ναών αλλά σταματάμε εκεί, όλοι μας παρακαλούν για Ναούς, Σχολεία, Ιατρεία και διάφορα άλλα έργα κοινωνικής και ανθρωπιστικής μέριμνας. Πώς θα πραγματοποιηθούν όμως αυτά; Εμείς κόποις και πόνοις πολλούς συντηρούμε τις Επισκοπές, μη γνωρίζοντας εάν αύριο θα έχουμε τα απαραίτητα λειτουργικά έξοδα, την στιγμή που άλλες Εκκλησίες, ιδίως προτεσταντικές, ενισχύονται παντοiotρόπως, γεμίζοντας την Αφρική Εκκλησίες και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς. Εμείς περιμένουμε από την Ελλάδα μας την μικρή αλλά σημαντική βοήθεια. Σήμερα η Πατρίδα μας δυσκολεύεται, πολ-

λοί άνθρωποι βρίσκονται κάτω από τα όρια της φτώχειας, πώς θα ζητήσουμε βοήθεια;

Μία βασική πρόταση, βλέποντας τόσο καιρό τώρα πώς λειτουργούν οι άλλες εκκλησίες στην Αφρική, είναι η εξής: Δημιουργία μικρών πηγών εσόδων. Όχι να γίνουμε επιχειρηματίες –δεν είναι αυτός ο σκοπός μας– αλλά για να μπορούμε να κα-

Από την Αφρικανική Γη και από την περιοχή των Μεγάλων Λιμνών, ο Επίσκοπος και οι συνεργάτες των Ιεραποστολικών Κλιμακίων της Ιεράς Επισκοπής Μπουρούντι και Ρουάντας σας ευχόμαστε Ευλογημένο Πάσχα.

λύπτουμε βασικά έξοδα και να χτίζουμε βήμα-βήμα τις Εκκλησίες, τα σχολεία και τα ιατρεία, να δίνουμε ένα πιάτο φαί σε αυτούς τους ταλαιπωρημένους ανθρώπους, λίγα βασικά φάρμακα και ένα ρούχο. Θα μπορούσαν οι Χριστιανικές ομάδες, οι ιεραποστολικοί σύλλογοι και ο κάθε Χριστιανός να βοηθήσει στην δημιουργία τέτοιων μικρών πηγών εσό-

δων. Έτσι δεν χτίζουν μία Εκκλησία, ένα Σχολείο αλλά πολλά, δεν βαφτίζουν ένα παιδάκι, δεν προσφέρουν ένα μέλος στην Αληθινή Εκκλησία αλλά πολλά.

Θα αναφερθώ σε ένα παράδειγμα: Σχολείο από την Κατερίνη μας έστειλε ένα λεωφορείο Σχολικό, το οποίο ήταν παροπλισμένο, μοντέλο του '72, το βάψαμε, το φτιάξαμε, πήραμε τις άδειες από το κράτος και τώρα δουλεύει ως αστικό λεωφορείο στην Μπουζουμπούρα, μας αποδίδει μηνιαίως 529 Ευρώ, δεν είναι πολλά αλλά με αυτά τα χρήματα αγοράζονται τα τρόφιμα για τα συσσίτια. Σε πόσους λοιπόν ανθρώπους αυτό το Σχολείο δίνει καθημερινά φαγητό; Θα μπορούσε το Σχολείο αυτό να προσφέρει ένα συσσίτιο, όμως με την προσφορά και αποστολή του λεωφορείου προσφέρει μόνιμα φαγητό στους ταλαιπωρημένους από τον πόλεμο ανθρώπους του Μπουρούντι. Καθημερινά αγοράζονται 20 κιβώτια γάλα για τα παιδάκια τα οποία λιποθυμάνε από την πείνα στους δρόμους. Νομίζω ότι πρέπει να δούμε σοβαρά τέτοιες περιπτώσεις, στις οποίες στην αρχή ήμουν ενάντιος, η πίεση όμως από τους αφρικανούς συνεργάτες μου να δουλέψει το λεωφορείο είχε θετικά αποτελέσματα και με έκανε να σκεφτώ πιο σοβαρά τέτοιες περιπτώσεις που θα βοηθήσουν το ιεραποστολικό –κοινωνικό– ανθρωπιστικό μας έργο.

+ Ο Μπουρούντι και Ρουάντας Σάββας

Τολμήστε! Το μήνυμα των Μυροφόρων

Χριστός Ανέστη, αγαπητοί μας αναγνώστες. Χριστός Ανέστη, φως, ζωή και Ανάσταση σε όλους χαρίζοντας.Και μέσα σε αυτό το άπλετο φῶς της παρουσίας του Χριστού ἄς παρακολουθήσουμε την τόλμη και τὸ ψυχικὸ σθένος τῶν Μυροφόρων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, πού ἀψηφώντας τοὺς τότες κινδύνους συμπαραστάθηκαν στὸ Σταυρωμένο καὶ Πάσχοντα Χριστό, γι' αὐτὸ καὶ ἀξιώθηκαν νὰ εἶναι πάντοτε μετὸν Ἀναστάντα Χριστὸ καὶ νὰ ἀποπνέουν τὸ ἄρωμα καὶ τὴν εὐωδία τῆς ἀναστάσιμης ζωῆς καὶ πολιτείας Του.

Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτο ὅτι καὶ οἱ ἄνδρες Μυροφόροι, Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος, καὶ οἱ γυναῖκες Μυροφόρες, πού ἀναφέρονται στὰ Εὐαγγέλια, ἀνήκουν στὴν κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ κύκλου τῶν μαθητῶν, γιατί ὁ Ἰωσήφ ἦταν εὐσχήμων βουλευτής, ὁ Νικόδημος μέλος τοῦ συνεδρίου τῶν Ἑβραίων καὶ οἱ γυναῖκες οἱ μαθήτριες «αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας» (Λουκ. ΚΓ' 49) καὶ «διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς» (Λουκ. Η' 3). Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ὁ πρῶτος μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ Στέφανος κι αὐτὸς προσέρχεται ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἦταν ἐκλεγμένος διάκονός της. Ἐτσι ἀποδεικνύεται περὶτρανα ὅτι «Ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον» (Α' Ἰωαν. Δ' 18).

Τὴν ὥρα πού τὸ συνέδριο τῶν παρანόμων καταδίκασε τὸ δίκαιο νομῶν, οἱ ἀρχιερεῖς Ἄννας καὶ Καϊ-

άφας κατέκριναν ἀνηλεῶς τὸν ἐλεήμονα κριτὴ, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς δυνατῆς Ρώμης βουλευτικὰ ἀδύναμος Πιλάτος καταδίκασε τὸν παντοδύναμο Κύριο, ὁ παρασυρμένος καὶ ἀχάριστος ἔβραϊκὸς ὄχλος λάκτιζε καὶ χλεύαζε τὴ σταθερὴ πέτρα τῆς ζωῆς καὶ τὸν Σωτῆρα τῶν προγόνων του, τὴν ὥρα πού ὁ ἱκανότατος μαθητὴς Ἰούδας προδίδει τὸν πάνσοφο Διδάσκαλο, ὁ δὲ καυχόμενος γιὰ τὴν πιστότητά του Πέτρος τὸν ἀρνιόταν τρεῖς φορὲς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι μαθητές, ἐκτὸς τοῦ μαθητῆ τῆς ἀγάπης Ἰωάννη, διασκορπίζονταν σὰν

φοβισμένοι λαοί, ἐλάχιστες ἀγαθές ψυχές, ψυχές κοινωνικές, ψυχές ἀγάπης, τόλμησαν τὸ ἀνέλπιστο, νὰ συμπαρασταθοῦν καὶ νὰ συμπονέσουν τὸν ἀπὸ ὅλους ἐγκαταλελειμμένο καὶ ἀπὸ ὅλους θεωρούμενο ὡς μεγάλο κακοῦργο Χριστό.

Ἀσφαλῶς τὴν ἴδια τόλμη ἔδειξε, ὅπως προαναφέραμε, καὶ ὁ μαθητὴς τῆς ἀγάπης Ἰωάννης, τὸν ὁποῖο μάλιστα ὁ πάσχων Δάσκαλος ἀντάμειψε

ἐμπιστευόμενος σὲ αὐτὸν ὃ, τι ἱερώτερο ὑπῆρξε ποτὲ στὸν κόσμον, τὴν Μητέρα Του καὶ Μητέρα ὁλόκληρου τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἐδῶ, πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι αὐτὸ ἔγινε ἀπὸ τὴ θεία πρόνοια, γιὰ νὰ προστατευθῇ ἡ Παναγία μας ἀπὸ τὶς νομικὲς συνέπειες πού θὰ εἶχε ὡς μητέρα καταδικασθέντος κακούργου, γιατί κατὰ τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο ἡ καταδίκη κάποιου πού ἀντιτίθετο στὴ ρωμαϊκὴ κυριαρχία ἢ στὸν αὐτοκράτορα περιλάμβανε καὶ τὴ δήμευση τῆς περιουσίας του (γι' αὐτὸ διαμερίστηκαν τὰ ἱμάτιά Του) καὶ τὸν ἐξανδραποδισμό τῶν στενῶν συγγενῶν του.

Ὁ Ἰωάννης, λοιπόν, ὁ Νικόδημος, ὁ Ἰωσήφ, οἱ μαθήτριες Μυροφόρες καὶ ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου ἀποτελοῦν τοὺς πρῶτους πολίτες τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, γιατί τόλμησαν νὰ ἀντισταθοῦν κατὰ τοῦ κράτους τοῦ κοσμοκράτορα τοῦ σκότους καὶ τῶν ὀργάνων του καὶ ἐντάχθηκαν μέσα στὴν καινούρια πολιτεία τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, μιὰ πολιτεία πού γεννήθηκε μετὴν Ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ, καθαρίστηκε καὶ ἀγιάστηκε μετὴ τὴ Σταύρωση καὶ αἰωνιοποιήθηκε μετὴ τὴν Ἀνάστασή Του.

Ἐτσι, διασώθηκαν οἱ θεόδοτοι θεσμοὶ καὶ οἱ ἀγιοπνευματοκίνητες λειτουργίες (πνευματικὴ, μορφωτικὴ, κοινωνικὴ) πού δημιουργήθηκαν γιὰ νὰ ὑπηρετοῦν τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι νὰ τὸν ἀποπροσανατολίζουν, νὰ τὸν παραπλανοῦν, νὰ τὸν ἀδικοῦν, νὰ τὸν ἀτιμάζουν καὶ νὰ σκοτώνουν τὸν ἀγαθὸ Εὐεργέτη του.

(συνεχίζεται)

Ἡ κατάσταση τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς σήμερα

Εἰσήγηση τῆς Σ. Μπεκρῆ, φιλολόγου-θεολόγου στὴν Σύσκεψη τῶν Ἐπαλέξων γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ στὶς 3/3/12

(συνέχεια)

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ στὴν ἱεραποστολικὴ δράση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αὐτὴ δὲν ὑπάρχει στὶς Μητροπόλεις πού εἶναι μέσα στὴν τουρκικὴ ἐπικράτεια, δυσχεραίνεται στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, λόγω τῶν παπικῶν καὶ τῶν προτεσταντῶν, κατ' οὐσίαν ἀναπτύσσεται ἱεραποστολικὴ δράση ἀπὸ τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κύπρου καὶ τῆς Φιλανδίας καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα στὴν ἱεραποστολικὴ δράση τοῦ ἀποστολοῖδρυτου (ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Μάρκο) Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, στὴν Βόρεια Αἰθιοπία δὲν γίνεται ἱεραποστολὴ, λόγω τῆς ὑπαρξῆς Μουσουλμάνων, καὶ ἐντελῶς διακριτικὴ στὴν Αἰθιοπία λόγω τῶν Κοπτῶν. Ἱεραποστολικὴ δράση ἀναπτύσσεται στὶς Νέες Μητροπόλεις (Κένυας, Εἰρηνοπόλεως, Ἰωαννουπόλεως, Ζάμπιας, Ζιμπάμπουε, Καμερούν, Καμπάλας, Ἀκκρας, Καλῆς Ἑλπίδος) καὶ στὶς νεοσύστατες ἐπισκοπές (Μπουρούντι καὶ Ρουάντας, Κατάγκας, Μαδαγασκάρης, Μποτσουάνας, Μοζαμβίκης, Σιέρρα Λεόνε, Μπραζαβίλ καὶ Γκαμπόν), πού ἐνισχύονται κυρίως ἀπὸ Ἑλλάδα καὶ Κύπρο.

Τέλος, τὰ Πατριαρχεῖα Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, λόγω τῆς θέσεώς των καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, δὲν ἀναπτύσσουν ἱεραποστολικὴ δράση, ἀπλῶς τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, διὰ τῆς ἀκτινοβολίας του, προσελκύει ὀρθοδόξους γιὰ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα.

Συμπερασματικὰ, ἐξωτερικὴ ὀρθόδοξη ἱεραποστολὴ γίνεται στὴν ὑποσαχάρια Αἰθιοπία, στὶς Ἰνδίες, ὅπου ὅμως δυσχεραίνεται ἀπὸ τὶς τοπικὲς κοινωνίες, διότι ἐκεῖ οἱ θρησκείες εἶναι συνυφασμένες μετὴν πολιτικὴ, στὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ, ὅπου ὑπάρχει μιὰ ἀντίθεση πρὸς τὸν Πάπα καὶ γι' αὐτὸ ἀναπτύσσεται ἡ λεγομένη θεολογία τῆς ἀπελευθερώσεως, στὴν Κούβα, στὴν Ἀλάσκα καὶ ἄλλου. Συνολικὰ ὀρθόδοξη παρουσία ὑπάρχει σὲ πάνω ἀπὸ 100 χῶρες στὸν κόσμον.

Ἐν κατακλείδι, διαπιστώνεται ὅτι εἶναι πραγματικὰ ἐλπιδοφόρα ἡ παρουσία τῆς Ὁρθοδόξιας σ' ὅλον σχεδὸν τὸν κόσμον καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀδελφῶν μας. Τὸ σοβαρότερο ὡστόσο πρόβλημα, πέρα καὶ ἀπὸ τὴν οικονομικὴ κρίση, πού ἀσφαλῶς ἐπηρεάζει τὴν ἱεραποστολὴ, εἶναι ἡ ἔλλειψη συνεργασίας τῶν ἐπιμέρους ἐθνικῶν (π.χ. Ἑλλήνων, Ρώσων, Βουλγάρων, κ.λπ) ἐκκλησιῶν στὴν Εὐρώπη, πού δὲν ὁμονοῦν γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ προώθηση τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καλλιεργοῦν τὸν μεταξὺ των ἀνταγωνισμό καὶ τὴν ἀλληλοὑπὸβλεψη, θέτοντας τὶς ἐθνικὲς φιλοδοξίες πάνω ἀπὸ τὴν κοινὴ ὁρμὴ πίστη.

Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ἐν ὧσιν τοῦ ζοφεροῦ κινδύνου τῆς παγκοσμιοποιήσεως πού ἀπειλεῖ καὶ τὴν ὀρθόδοξία, οἱ πιστοὶ, παραμερίζοντας τοὺς ἡγεμονισμοὺς καὶ τὶς φιλοδοξίες, θὰ θελήσουν νὰ ἐνώσουν τὶς προσπάθειές τους γιὰ τὴν συνέχιση τοῦ θαύραστου ἱεραποστολικοῦ ἔργου πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὠφέλεια τῶν ἀφώτιστων ἀκόμη ἀδελφῶν μας.

Τώρα τι κάνουμε!

Σε όλες τις παρέες και τις κοινωνικές συναναστροφές ακούγεται έντονα το μεγάλο ερώτημα των ημερών: «τι να ψηφίσουμε;». Το ερώτημα αυτό εκφράζει την αμηχανία των απλών πολιτών σχετικά με την κατάπτωση της πολιτικής τάξης της πατρίδας μας, για την οποία είναι υπεύθυνοι οι ίδιοι οι πολίτικοί. Ο απλός κόσμος φαίνεται να αποστασιοποιείται από τα δύο μεγάλα κόμματα και να αναζητά άλλες λύσεις, οι οποίες θα του επιτρέψουν να εκφράσει πρωτίστως τη συσσωρευμένη αγανάκτηση που εδώ και δυόμισυ έτη περιμένει τη στιγμή της εκδίκασης για τα δεινά που του επέφεραν τα μνημόνια και οι δανειακές συμβάσεις και όλες οι άλλες λανθασμένες επιλογές των κυβερνήσεων Παπανδρέου και Παπαδήμου.

Το ερώτημα αυτό είναι ακόμη πιο προκλητικό για όλους τους χριστιανούς αγωνιστές, που βλέπουν ότι τελικά κανένα από τα αναδυόμενα κόμματα (τα οποία κατά τις δημοσκοπήσεις θα κεφαλαιοποιήσουν το μεγαλύτερο μερίδιο της αγανάκτησης των πολιτών) δεν είναι δυνατόν να εκφράζει την αγωνία τους για το μέλλον της πατρίδας. Δε δημιουργήθηκε αυτός ο πυρήνας που ζητούσαν τόσοσ καιρό οι Επάλξεις αλλά αντίθετα όλοι όσοι εμφανίζονταν στα μάτια του λαού ως «υγιείς πολιτικές κινήσεις» επέλεξαν να συνεργαστούν με άλλους σχηματισμούς και όχι μεταξύ τους. Έτσι το κόμμα του Παπαθεμελή συνεργάστηκε με το κόμμα του Καζάκη και το Άρμα του Δημαρά δέθηκε στο άλογο του Καμμένου για να κινηθεί λίγο και να έχει μέλλον. Απ’ την άλλη η Κοινωνία επέλεξε τον δικό της μοναχικό και ρομαντικό δρόμο προς τη θεοκρατία και κάποιοι ακόμη μικρότεροι σχηματισμοί έμειναν χωρίς εκπροσώπηση. Με τον τρόπο αυτό εντάθηκε η απορία σε όλους για το ποιόν των μικρών κομμάτων, για τα οποία ο γράφων έχει εκφραστεί σε παλαιότερη αναφορά. Εκείνο που τρομάζει περισσότερο είναι η στροφή μερίδας της κοινωνίας σε ακροδεξιές ατραπούς και η εκτόξευση της πολιτικής δύναμης της Χρυσής Αυγής ως έκφραση αντίδρασης για την οικτρή κατάσταση στο κέντρο της Αθήνας και την ανεμπόδιστη εγκληματική δράση των κυκλωμάτων των λαθρομεταναστών που λυμαίνονται την Πρωτεύουσα. Το χειρότερο είναι σ’ αυτή την επιλογή έχουν καταλήξει και αρκετοί πιστοί χριστιανοί, οι οποίοι προφανώς δε δίνουν σημασία στην φιλοναζιστική και άκρως αντιχριστιανική ιδεολογία αυτής της ομάδας, που δεν έχει καμιά σχέση με την ορθοδοξία και την παράδοση

του ελληνισμού. Αλλά δεν αποτελεί λύση στο αρχικό ερώτημα και η στροφή σε νέα και παλιότερα κόμματα, που προέρχονται από το χώρο των δύο μεγάλων κομμάτων, με αρχηγούς που μέχρι πριν λίγο καιρό ήταν βουλευτές και υπουργοί των προηγούμενων κυβερνήσεων και γι’ αυτό έχουν μεγάλη ευθύνη. Ποιος θα εμπιστευθεί όσους πριν λίγο καιρό υπερψήφιζαν όλες τις επιλογές της «κατοχικής» κυβέρνησης, υποτάσσοντας τη χώρα σε ξένες δυνάμεις, και τώρα έρχονται σαν σωτήρες να διακηρύξουν ότι μπορούν να δώσουν ελπίδα από την καταστροφή, στην οποία οι ίδιοι οδήγησαν την πατρίδα. Από όλα αυτά φαίνεται ότι το ερώτημα δεν έχει εύκολη απάντηση. Στην πιο κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση των τελευταίων δεκαετιών δεν υπάρχει κάποια δύναμη που θα ένωσε τους προβληματισμένους και αγανακτισμένους Έλληνες και θα τους έδινε την ελπίδα της απελευθέρωσης από τον ξενικό ζυγό και την οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση, με σαφή προσανατολισμό στον σεβασμό του ανθρώπου και της χώρας και το μέλλον των παιδιών μας. Φαίνεται ότι δεν έχει ακόμη δημιουργηθεί το κλίμα για γενικότερες πολιτικές συνεργασίες με συγκεκριμένο ορίζονται αλλά η κομματικοποίηση και η διαίρεση του λαού καλά κρατεί ακόμη μετά από διακόσια περίπου χρόνια ελεύθερου βίου της χώρας. Είμαστε ακόμη στο εγώ και δύσκολα θα πάμε στο εμείς!

Για το λόγο αυτό οι προτάσεις που μπορούν να ακουστούν είναι πολύ περιορισμένες. Στην ουσία έχουμε απομείνει μόνο στην επιλογή του «μη χειρόν βέλτιστον», και πρέπει να επιλέξουμε ανάμεσα σε κόμματα και κινήσεις που ουσιαστικά δεν μας εκφράζουν. Η προσωπική πρόταση του γράφοντος είναι να τιμηθούν αυτοί που μας έφτασαν σ’ αυτό το χάλι. Ανεξαρτήτως τι κόμμα θα ψηφίσει ο καθένας, ας μην σταυρώσουμε κανέναν από τους προηγούμενους βουλευτές, όλων των κομμάτων και όλων των αποχρώσεων. Να τους στείλουμε σπίτι τους (και μακάρι κάποιους ένοχους και στη φυλακή) για τα δεινά που επισωρεύσαν στην πατρίδα τόσες δεκαετίες. Δεν είναι κανένας αθώος. Μπορεί μεταξύ τους να διαφωνούσαν αλλά σε έναν τομέα συμφωνούσαν ομόφωνα, στην αύξηση των βουλευτικών τους αποχρεμώσεων και των επιχορηγήσεων των κομμάτων τους. Επί τόσες δεκαετίες όλοι τους ζουν εις βάρος του ελληνικού λαού και πολιτεύονται ως αφεντικά και κυρίαρχοι. Αν δεν ξαναεκλεγούν θα πάρουν το μήνυμα ότι ο λαός έχει μνήμη, και ταυτόχρονα θα δοθεί η υπόσχεση και προς όσους εκλεγούν ότι περιμένει κι αυτών η σειρά τους. Ας επιλέξουμε λοιπόν με γνώμονα το καλό της πατρίδας και όχι τις κομματικές και ρουσφετολογικές υποσχέσεις και ας μην ψηφίσουμε ούτε τα δύο μεγάλα κόμματα αλλά ούτε και όσους ήταν βουλευτές από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Γιώργος Τσούπρας

Δραστηριότητες

Το Σάββατο του Λαζάρου 7 Απριλίου και ώρα 7:00 πραγματοποιήθηκε στις Έπαλξεις, Ζήνωνος 3, Όμόνοια Βραδυνό Προετοιμασίας με όμιλία του θεολόγου κ. Β. Τσούπρα και με απόδοση από την χορωδία των Έπαλξεων Ύμνων της Μεγάλης Εβδομάδος προς καλύτερη προετοιμασία όλων για τὰ Ἅγια Πάθη καὶ τὴν Ἀνάσταση του Κυρίου μας. Στο τέλος, σὲ συνέχεια

καθιερωμένου ἐπὶ σειρά ἐτῶν ἐθίμου, οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω μὲ ὑπεύθυνη τὴν Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἰατρό-θεολόγο, διένειμαν σὲ ὅλους χειροποίητες ἀναστάσιμες λαμπάδες, πρὸς ἐνίσχυση τοῦ κοινωνικοῦ πνεύματος ἀγάπης καὶ φιλαλληλίας σὲ καιροὺς δεινῶν κρίσεων καὶ γενικῆς ἀποστασίας.

Μίνα Τσάμου

Πορεία πρὸς τὴν ὁμογένεια τῆς Κωνσταντινούπολης

Από 28-30 Μαρτίου 2012 αντιπροσωπεία του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών (Δημοσθένους 117, 176 72 Καλλιθέα) επισκέφθηκε την Κωνσταντινούπολη.

Σκοπὸς τῆς ἐπίσκεψης ἦταν ἡ ἐκ τοῦ σύνεργος ἀλληλογνωριμία με τοὺς ὁμογενειακοὺς παράγοντες καὶ φορεῖς, ἡ διαπίστωση τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ υφίστανται, καθὼς καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ θέσεων καὶ ἀπόψεων γιὰ τὴν μελλοντικὴ πορεία τῆς Κωνσταντινουπολίτικης Ὁμογένειας.

Συναντήσεις πραγματοποιήθηκαν με τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχῃ κ.κ. Βαρθολομαῖο καὶ ἄλλους ἐπισήμους ὡς καὶ με Διευθυντὲς Λυκείων, πού τοὺς ἐνημέρωσαν σχετικῶς με τὶς δράσεις, τὶς ἐξελίξεις καὶ τὰ μελλοντικὰ σχέδια ἐντὸς τῆς κοινότητος.

Διαπίστωση τοῦ Συλλόγου Κωνσταντι-

νουπολιτῶν εἶναι ὅτι με τὶς οικονομικὲς καὶ πολιτικὲς συνθήκες, οἱ ὁποῖες τὰ τελευταῖα χρόνια διαμορφώνονται στὶς δύο γειτονικὲς χώρες, Ἑλλάδας καὶ Τουρκίας, ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Πόλης θὰ ἐπανακτῇ σύντομα τὴν παλαιὰ του δυναμικότητα, ἀρκεῖ οἱ ἐνδεδειγμένες ἐνέργειες νὰ ἔχουν ἐφικτοὺς στόχους ἀλλὰ καὶ υψηλά, μακρόπνοα ὁράματα.

Κλαψίγελα

Θὰ τὸν ξανασκοτώσουμε;

–Τί γίνεται ἀπόψε, καλοὶ μου ἄνθρωποι; Γιατί τὰ τόσα μπᾶμ μπούμ, οἱ στρακα-στρουκες, τὰ βαρελότα, τὰ χαλκούνια καὶ οἱ μπαλωτιές; Τί συμβαίνει, πόλεμος γίνεται; –Δὲν τό ‘μαθες; Ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς. –Ἐ, δὲν πρέπει νὰ χαϊρόμαστε; –Ναί, ὅσοι τὸν πιστεύουν χαίρονται καὶ μένουν μέχρι τέλους στὴν Ἐκκλησία. Ὅσοι ὅμως δὲν πιστεύουν στὴν ἀγάπη, μόλις ἀκούσουν τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», τὸ βάζουν στὰ πόδια, ὅπως λέει καὶ τὸ ρητό: «Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθῇ τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ». –Καὶ γιατί τοῦφεκᾶνε; Γιὰ νὰ τὸν ξανασκοτώσουν καὶ νὰ τὸν ξαναβάλουν στὸν τάφο; –Μήπως κι αὐτοὶ ξέρουν τί κάνουν; Ρῶτα τοὺς.

Ρίξτε τὰ κουκιά

–Τί πάθατε ἐκεῖ, καλοὶ μου κάτοικοι τῆς ζούγκλας; Τί κρατᾶτε στὰ χέρια σας; Γιατί μαλώνετε; –Μαλώνουμε σὲ ποιὸν νὰ ρίξουμε τὰ κουκιά καὶ ποιό θηρίο ἢ τρωκτικὸ νὰ ἐκλέξουμε, γιὰ νὰ μᾶς τὰ παίρνῃ καλύτερα καὶ μὲ τὸ μαλακό. –Γι’ αὐτὸ στεναχωριόσαστε, καημένοι; Ρίξτε τὰ κουκιά σας ὅπου λάχει, γιατί, ὅποιος καὶ νὰ βγῇ, ἀπ’ τὴν ἴδια ζούγκλα εἶναι καὶ τὰ ἴδια θὰ κάνῃ. Ρίξτε, λοιπόν, τὰ κουκιά σας καὶ χαρῆτε τοὺς ἐκλεκτοὺς σας. Τέτοιοι πού εἴσαστε, τέτοιοι σᾶς πρέπουν.

Ἡ τσούχτρα

Ἀρωγὲς πρὸς τὶς ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Κουλέτσης Πέτρος	10 €	Δούρη Ἀθηνᾶ	10 €
Χιώτης Παναγιώτης	20 €	Κωνσταντινίδης Αντώνης	10 €
Κιναλῆς Δημήτριος	15 €	Πλουμίδης Σακελλάριος	20 €
Παπαδοπούλου Κατερίνα	20 €	Χοντάσης Δημήτριος	10 €
Λιλιόπουλος Κυριάκος	150 €	Βομβυράκη Ματρώνα	10 €
(εἰς μνήμην τοῦ πατρός του)		Σκουτέρη Τασία	20 €
Κουρούπης Ἀγγελος	10 €	Κοψιδᾶς Σπύρος	10 €
Σφακιανᾶκη Εὐαγγελία	25 €		
Τσιριμωνᾶκη Μαρία	25 €	Εὐχαριστοῦμε θερμῶς τοὺς παραπάνω συνδρομητὲς γιὰ τὴν ἀρωγὴ τοὺς καὶ εὐχόμαστε ὅπως ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ἀνταποδῶσῃ σ’ αὐτοὺς πολλαπλασίονα.	
Κοτρωνάκη Εὐαγγελία	10 €	Ἡ ταμίας, Ἑλένη Βελή	
Πετρίδου Νίκη	60 €		
Κατσίρης Δημήτριος	15 €		
Σκιαδᾶ Εὐανθία	20 €		

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210.52.30.948, 210.24.69.152

e-mail: epalxeis@otenet.gr, ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές - Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Εκδοτική Παραγωγή:

ΛΥΧΝΙΑ, ΥΙΟΙ Θ. ΒΓΟΝΤΖΑ Α.Ε.

Ανδραβίδας 7, Χαμόμυλο Αχαρνών, Τηλ.: 210. 34.10.436